

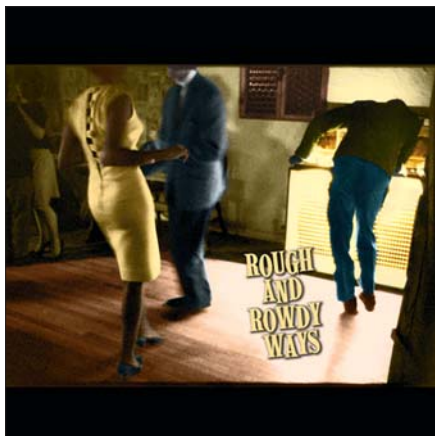

KORONGMUSTRA

Könnyűzenei abCD

KOVÁCS KRISTÓF

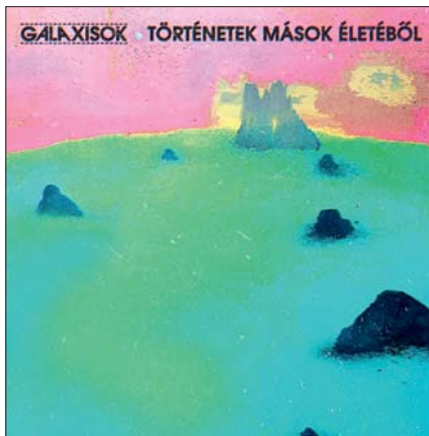
Bob Dylan: Rough and Rowdy Ways

Bob Dylan munkássága számomra mindig inkább volt irodalmi, mint zenei teljesítmény. Zenei jelentősége sem önmagában értelmezhető, hanem az általa keltett hullámkövekben, amik aztán számtalan előadóra és zenekarra voltak hatással a *The Rolling Stonestól Kanye Westig*. Emiatt személye megkerülhetetlen, ami a szaksajtóban sokszor a tévedhetetlenség mítoszával párosul. Sajnos úgy tűnik, ezt már maga Dylan is elhiszi. A stúdióalbum néhol egészen öncélúan döcög előre: a mondanivalót nem szolgálja a zene, a zenét nem szolgálja a mondanivaló. Bob Dylan inkább saját magának ír, mint a hallgatóságnak.

Dylan *Americana* tablóján egy sor igazán amerikai műfajt felvonultat, de ha azt hinnénk, ez változatosságot jelent, akkor csalódnunk kell. Az albumon egymás után sorakoznak a terjedősebbnél terjedősebb számok, a terjedelmet indokoló zenei tartalom nélkül. Hat-hét percig ugyanazt a blues-kört hallgatni egyszerűen nem szórakoztató, még akkor sem, ha Bob Dylan dünyög rá szövegeit. De azok a szövegek! A rock-folk poéta úgy teremt igazi Amerika-hangulatot, hogy ehhez *Shakespeare* és *Dante* mellett *Bowie* és *Elvis* is hivatkozási alap. Ehhez kell igazítani a befogadói igényeket: ha nem muzikális elvárásokat támasztunk felé, akkor az album siker. Egy verseskötet zenei kísérettel. Bob Dylan már nem a zenevilágot rengeti meg. De legalább ő Bob Dylan.

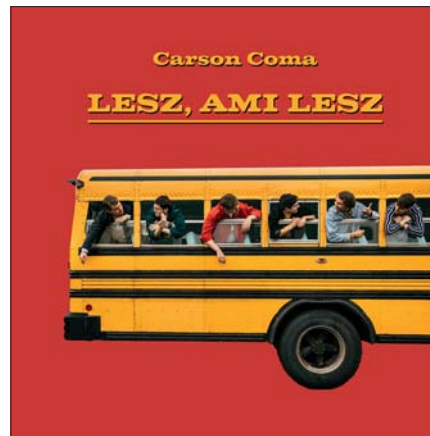
Galaxisok: Történetek mások életéből

Mit tehet egy zenész vírushelyzetben koncertek és próbák nélkül? Behúzhatja a kézfekét, önsajnálata merülhet, vagy alkalmazkodhat, és minden energiát a kreatív folyamatokba ölthet. Utóbbit választotta a demokratizált nevű *Galaxisok* és a főhős *Szabó Benedek*. A zenekar internetre vonult, dobgepesedtek és hálózobapoposodtak, és távmunkában összeraktak egy huszonegy számos duplalemezt rengeteg vendégzenésszel, az eddigieknél érettebb hangszereléssel és a Galaxisokra most már jellemzőnek mondható öntörvényűséggel. Ahogy azt a névváltoztatás is deklarálja: ez már nem a hatnyolcadas Benedek generációs témáival és alternatív slágereivel.

Zeneileg nagyon sokarcú az anyag, de a minden mögött megbúvó nosztalgia összeköti a számokat. Szaxofon, pót-pánsíp furulya, direkt olcsó szintetizátor, liftzene, instrumentális kedveskedés, mind a hangulat szolgálatában: a Galaxisok visszavágynak. A szövegek is a karanténból kivetkezés menekülési vágyat képviselik novellaszerű történetekkel, álmokképekkel, szellemekkel és klasszikus filmekkel. Új elem a pongyola prozódia, ugyanis néhol a külsőn nem tudja követni a tartalmat. Így bár az alkotói szándék mindenképp becsülendő, az album kiemelkedő szám híján nem maradandó alkotás, főleg nem a Galaxisok slágeridőszakán szocializálódott hallgatóság számára.

Carson Coma: Lesz, ami lesz

A *Carson Coma* a huszonegyedik század tökéletes beatzenekara. A megdöbbentően fiatal – két éve alakult – csapat valahogy rábukant a csodaképletre az ismerős beatzenei fordulatok, az indie, a kordbársony és az egészséges önirónia háziasítására. Zenéjük befogadható és eladható, mégis művészi igényességű. Számaik karakteresek, stílusosak és úgy végtelenül viccesek, hogy közben vérezen komolyak is. Az első lemez főleg angol nyelvű útkeresése után most megjelent második albumuk már egy kiforrott, önazonos és profi zenekar képét mutatja. A produkcióból csak úgy sugárzik a kicsattanó önbizalom.

A lemez egyik legfelháborítóbb tulajdonsága, hogy nincs rajta töltelékdal. A *Hobbihajótörött* szégyentelen kongaszólója, a *Na Mindegy* indie-beatje, az *Én még sohasem* ötleplezése egytől egyig lábmozgató energiabombák, amik mellé még *Halász Judit-parafrazisok* is beférnek. Már csak a hangzást kellene egységesíteni, hogy egy valóban kivételes lemezt kapjunk, ugyanis a korábban már kiadott dalok hangképe sokkal kezebb, mint a csak itt szereplő számok *Parazolesque* effektüzése. Valaki szabadítsa már ki *Fekete Giorgiót* abból a hangosbeszélőből! Apró hibák ide vagy oda, a Carson Coma nemcsak ügyesen idézi a beatzenei hagyományt, de idézőjelbe téve tovább is viszi azt, és minden korábbinál jobb nagykövetként teszi aktuálissá.